

Adaletin Terazisi Hz Ömer

— omer-yildiz · 14 Mart 2025

En delisiydi Mekke'nin, Dâru'n-Nedve'de aldı idam kararını Muhammed'in.
Giderken yolda rastladı Nuaym'e,
Öğrendi kardeşi ve eniştesinin geçtiğini tevhide.

Geldi celâlle kız kardeşinin evine,
Hiddetle vurdu eniştesine.
Kız kardeşi girdi araya aldı nasibini,
Ömer birden yumuşadı, geldi merhamete.

İstedi Tâhâ'nın ayetlerini,
Abdest alıp geldi.
Yumuşadı karşı din-u tevhid İslam'a,
Hemen bilmek istedi Muhammed'in yerini.

Habbab verdi muştuyu,
Anlattı Muhammed'in duasını.
Ömer öğrenince yola hemen koyuldu,
Dediler: Ömer kuşanmış gelmekte pusatını.

Tuttular kolundan çıkardılar Mübarek'in karşısına,
Getirdi gürleyerek Kelime-i şahadeti.
Müslümanlar olmuştu kırk kişi,
Kıldılar Ömer'in himayesinde namazı Kâbe'de.

Hicret sırasında söyledi: Anasını evlatsız, karısını dul, evladını yetim bırakmak isteyen ÇIKSIN KARŞIMA!
Çıkamadı kimse karşısına.
Kim çıkabilirdi ki karşısına.

Söyledi istişarelerde herkesten evvel fikrini,
Peygamber ona "Faruk" adını verdi.
O artık Ömer'ul Faruk idi,
O adaletin sarsılmaz terazisiydi.

634 yılında halife oldu İslam Devletine,
Genişletti Afrika'dan İran'a.

O bir halife deęildi sadece,
Vücut bulmuş haliydi gerçek saf adaletin.

İlk Fatihydi Kudüs'ün,
Etti red kilisede namaz kılmayı.
Aff-ı ilan yayınladı,
Yurd-u Müslüman Kudüs'ü kıldı.

644 yılında Sabah namazında,
Ebu Lü'lüe adlı bir kâfir.
Sapladı hançeri saf adalete,
Üç gün sonra kavuştu Sevgiliye.

Ondan sonra olmadı eskisi gibi adalet,
Olamaz zaten onun gibi adalet.
Şimdi yatar Enbiyalar Server-i'nin yanında,
Okuyalım Ruhuna bir FATİHA!